

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 2 - 8 februarie 2020

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Maslu

marți, 4 februarie 2020; ora 17.00

RUGĂCIUNE

Doamne Isus Cristoase, care astăzi ai fost dus în Biserică de Preacurata Ta Maică Fecioară și pe care dreptul Simeon, luminat prin Spiritul Sfânt te-a luat în brațele sale, dă-ne, Îndurate. Ca luminați de darul aceluiași Spirit Sfânt să Te cunoaștem lumină spre descoperirea neamurilor și mărirea poporului Tău Israel. Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinarea, acum și pururea și în vecii vecilor.

Aproape în toate bisericile astăzi se celebrează “ziua pentru viața consacrată”, în particular, sărbătoarea călugărilor și călugărițelor. Ei sunt cei care s-au prezentat imediat (și într-o manieră completă) la templu pentru a fi consacrați Domnului. Nu este un lucru lipsit de importanță.

Atitudinile noastre, de buni creștini, ar trebui să fie cel puțin două: să ne rugăm pentru ca să fie cât mai mulți tineri și tinere care să spună “Da” Domnului care îi cheamă dar și o mai bună considerare și valorizare a acestei carisme acolo unde avem astfel de tineri în comunitățile noastre.

Nu peste tot se poate face ceea ce face Sfântul Părinte în Piața “Sfântul Petru”, dar să nu faci nimic este prea puțin. Ar fi o sărbătoare diminuată. De aceea și noi ne rugăm astăzi pentru toți cei care și-au consacrat viața lui Dumnezeu și bisericii. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Maria Buza, Ioan Teodor Pogăceanu, Monica Sabău și Florian Lascău**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Timpul păgânilor

Locuitorii din Ninive sau cananeanca de astăzi sunt exemple ale unor oameni care reușesc să anticipeze sau chiar să modifice un plan al Providenței. Oameni care se agață cu disperare de îndurarea lui Dumnezeu fiind conștienți pe de o parte de nevoia lor. Pe de altă parte dovedesc o încredere de neclintit în atotputernicia și îndurarea lui Dumnezeu.

Timpul păgânilor nu pare să fi venit în momentul în care Cananeanca se apropie de Isus. Mântuitorul o spune răspicat: nu am fost trimis decât la oile pierdute ale casei lui Israel. Vremea evanghelizării păgânilor, când apostolii vor fi trimiși în cele patru colțuri ale pământului este încă departe. Și totuși credința pare să învingă în lupta cu timpul! Un plan care este proclamat de însuși Fiul lui Dumnezeu, se modifică la rugăciunea unei femei care nici măcar nu face parte din poporul ales. Câtă speranță poate să ne însufle evanghelia de astăzi, nouă celor care prin botez suntem fii ai lui Dumnezeu, chemați să ne hrănim nu cu fărămituri, ci cu pâinea banchetului veșnic. Cu cât mai mult va asculta Domnul rugăciunea noastră, a celor pentru care Sângele Preacurat s-a vărsat pe lemnul Crucii, iar Trupul Preasfânt s-a preschimbat în pâine dătătoare de viață! Cel ce a plecat cerurile pentru a fi pururea cu noi, va împlini întotdeauna rugăciunile celor ce se roagă cu credință.

Leproșii, vameșii, păgânii sunt tot atâtea categorii care ne dau curaj atunci când, cu toate darurile primite, ne simțim nevrednici. Rugăciunile Bisericii ne invită să nu ne pierdem speranța ori în ce situație am fi. Mai mult, nenumăratele exemple pe care Vestea cea bună a lui Dumnezeu ni le pune în față ochilor, să fie pentru noi tot atâtea trambuline înspre Îndurarea nemărginită a lui Dumnezeu, așa cum binecunoscuta și îndrăgita rugăciune a Paraclisului ne îndeamnă: O, Doamna mea preabinecuvântată, folositoarea neamului omenesc, scăparea și mântuirea celor ce aleargă la tine, știu adevărat, știu, că foarte am păcătuit, și te-am mâniat pe tine, preamilostivă Doamnă, și pe cel născut cu trup din tine, pe Dumnezeu cel bun; ci am multe chipuri, ale acelor care mai înainte de mine au mâniat mila lui cea bună: pe vameși, pe desfrânate, și pe ceilalți păcătoși, căroră s-a dat iertare de păcate, pentru părere de rău și mărturisire. Deci aceste miluite chipuri punându-le înaintea ochilor sufletului meu celui greșit, și spre atâta îndurare a lui Dumnezeu cea primită de dânsii uitându-mă, am îndrăznit și eu păcătosul, a alerga cu pocăință la îndurarea ta cea bună, o preamilostivă Doamnă! ca să-mi dai mână de ajutor, și să ceri la Fiul tău și Dumnezeu, iertarea păcatelor mele celor grele.

Sub mantia ocrotitoare a Maicii Sfinte, iubirea și îndurarea lui Dumnezeu ne vor însoți veșnic.

PS Claudiu
Episcopul Curiei